

[Larsen-Ledet]

var lyst til at gå i gang, men hvor det gennemgående tema for dem var mangel på risikovillig kapital. Jeg ved, Industriministeriets gruppe er kommet til en anden konklusion. Disse holdninger står altså over for hinanden. Det er efter radikal opfattelse vigtigt, at vi får dette område fuldstændig afdækket.

(Kort bemærkning).

Nyrup Rasmussen (S):

Jeg vil gerne takke hr. Larsen-Ledet for mange gode og konstruktive betragtninger. Jeg vil også gerne svare på hr. Larsen-Ledets spørgsmål til mig, som lød: Hvad er egentlig Socialdemokratiets holdning til de mange små og mellemstore virksomheder? Jeg kan sige, at holdningen er, at det er et stærkt dynamisk element i vores virksomhedsstruktur; det skal der ingen tvivl være om. Men holdningen er også, at vi har brug for noget, som jeg ved hr. Larsen-Ledet har arbejdet meget med, nemlig en form for udviklingselskaber, som kan bistå de mange iværksættere og små virksomheder i deres udviklingsproces. Vi har brug for at skabe et netværk, en serviceaktivitet i forhold til de små og mellemstore virksomheder.

Jeg vil i den forbindelse gerne spørge hr. Larsen-Ledet, om han har opgivet den tanke, at der kunne være god idé i, at vi i kommunerne prøvede at opbygge som et tilbud dels iværksætterhuse, dels udviklingselskaber, som kunne være den service, mange små virksomheder har brug for, når de står over for at skulle foretage nogle nye spring.

(Kort bemærkning).

Larsen-Ledet (RV):

Jeg kan sige, at vi i mit parti undersøger forskellige af de tanker, som hr. Nyrup Rasmussen var inde på. Vi er ikke færdige med vores overvejelser, men den dag vi er færdige med vores overvejelser, vil vi selvfølgelig søge at fremme dem på den måde, vi nu mener det kan, og i givet fald skal kunne lade sig gøre.

Sonja Albrink (CD):

Jeg vil gerne indlede med at takke Socialdemokratiet, fordi de har rejst denne forespørgselsdebat, og fordi den tager sit udgangspunkt i Danmarks EF-medlemskab. Jeg synes, det er opmuntrende, at Socialdemokratiet har accepteret, at Danmark blev medlem af EF i 1973.

Det kan være lidt svært at forstå, hvorfor forespørgslen tager sit udgangspunkt i regeringens finanslovaftale for 1990 med Fremskridtspartiet. Centrum-Demokraterne var ikke part i dette forlig, og jeg skal heller ikke forsvare det.

Vi skal opfylde de krav, det indre marked stiller os over for, og udnytte de muligheder, medlemskabet giver os, fuldt ud.

Uanset at besparelsen på Industriministeriets erhvervsstøtteordninger var en naturlig konsekvens af den betydelige lettelse af virksomhedsbeskatningen, der skete samtidig med vedtagelsen af finansloven, må ministeren vel i dag erkende, at besparelserne gik for vidt. Det viser bl.a. de positive vurderinger, der netop nu foreligger fra Eksportfremmerådet, af den standsede markedsudviklingsordning. Det må også gøre indtryk på industriministeren, at Eksportfremmerådets formand kalder bortfaldet af ordningen »en halsløs politisk gerning«. Det var en henvisning til Erhvervs-Bladet den 28. februar 1990.

Markedsudviklingsordningen satte, uanset at den først blev startet i 1988, et vældigt skub i eksporten til vigtige markeder, ikke mindst fra mindre virksomheder. Det var en ordning, der på mange måder brød med tidligere tiders tilskudsordninger, der nok var behagelig for de virksomheder, der fik del deri, men hvis langsigtede gevinst for samfundet var tvivlsom.

Men der er i dag, hvor vi skal drøfte aktiv erhvervspolitik i almindelighed, grund til at understrege, at eksportfremme eller generel erhvervsfremme kun er en lille brik til det store puslespil, som tilsammen udgør Danmarks erhvervspolitik, og som nu er helt afgørende, hvis Danmark skal drage den fulde fordel af EF-medlemskabet. Både Sverige og Norge ser med slet skjult misundelse på de muligheder, det giver os frem for dem.

Målet for dansk erhvervspolitik må være – og det vil formentlig alle kunne enes om – øget beskæftigelse, større produktion og større eksport, der tilsammen kan være med til løse Danmarks økonomiske problemer.

Udgangspunktet for de konkrete foranstaltninger må være en helhjertet deltagelse både i EF-samarbejdet i almindelighed og i etableringen af det indre marked. Danmark kan ikke løse sine økonomiske problemer alene. Kun ved at støtte en udbygning af det europæiske samarbejde vil det være muligt at sætte en udvik-